

- al vanaf 1980 bezig voor een beter milieu -

Aan: Commissie bezwaarschriften Land van Cuijk
t.a.v. mevrouw P. Mulder
Postbus 7
5360 AA Grave

Ons kenmerk : SvD2404
Uw kenmerk : -
Trefwoord : Wet algemene bepalingen omgevingsrecht
Onderwerp : Reactie op brief College d.d. 27 februari 2024
inzake bezwarenprocedure Graafsedijk 19, 5437 NG Beers

Mill : 6 maart 2024

Geachte leden van de Commissie,

Tijdens de hoorzitting van uw Commissie op 20 februari 2024 is ons bezwaarschrift tegen de omgevingsvergunning van 28 september 2023 voor het aanleggen van betonpaden op het perceel aan de Graafsedijk 19 in Beers behandeld. Wij hebben onder meer opgemerkt dat een deel van de betonpaden is gelegen binnen de gebiedsaanduiding “overige zone – zoekgebied – evz”. Het College heeft bij brief van 27 februari 2024 op onze opmerking gereageerd. U vraagt ons vóór 7 maart 2024 te reageren op de brief van het College. Onze reactie leest u hieronder.

1. Burgemeester en wethouders hebben vergunning verleend voor het “aanleggen van betonpaden”. Met deze benaming is de vergunning voor dit werk ook aangevraagd. Naar onze mening is “betonpaden” niet de juiste benaming. Het gaat hier om een werk, een voorziening, met een breedte van 4 meter. Dat zijn geen paden, dat zijn wegen. Maar het zijn geen wegen in de zin van het vigerende bestemmingsplan, want ze zijn niet openbaar. Volgens de begripsbepalingen van het bestemmingsplan vallen onder het begrip “weg” “alle voor het openbaar rij- of ander verkeer openstaande wegen of paden (...)”. Daar is hier geen sprake van.

We moeten vaststellen dat hier sprake is van oppervlakteverhardingen. Wij zullen dan ook verder consequent die benaming hanteren.

2. In de bezwaarprocedure hebben wij naar voren gebracht dat grote delen van de oppervlakteverhardingen, die overigens -we zeggen het wellicht ten overvloede- al zijn gerealiseerd zónder omgevingsvergunning(!), zijn gelegen op gronden die ingevolge het vigerende bestemmingsplan vallen binnen gebieden met de gebiedsaanduiding “overige zone - zoekgebied – evz”. Het College voegt daar in zijn brief van 27 februari 2024 de gebiedsaanduiding “overige zone - zoekgebied voor behoud en herstel watersystemen” aan toe en bevestigt:

- dat de betreffende oppervlakteverhardingen “inderdaad liggen binnen deze gebiedsaanduidingen” en

Deze brief graag digitaal, onder vermelding van ons kenmerk, beantwoorden.

secretariaat:
Beersweg 10
5451 NS Mill
www.mlvc.nl

secretaris : Jan Reijnen
telefoon : 0485-451071
rek.nummer : NL85TRIO0197910130
e-mail : secretariaat@mlvc.nl

- dat het ingevolge het vigerende bestemmingsplan “-samengevat- verboden is binnen deze gebieden wegen aan te leggen of andere niet omkeerbare oppervlakteverhardingen aan te brengen”.

Wij hechten eraan om te zeggen dat wij dit correct achten van de gemeente.

3. In de brief van 27 februari 2024 stelt het College verder dat “de betonpaden een omkeerbare oppervlakteverharding vormen” en “het voormelde verbod is dan niet van toepassing”.

Wij bestrijden deze stellingname van de gemeente (andermaal). Deze opstelling -nú- is ook niet in overeenstemming met eerder handelen van de gemeente en niet in overeenstemming met verklaringen van mevrouw Lucas namens burgemeester en wethouders in de hoorzitting van 20 februari 2024.

4. Wij hebben het College erop gewezen dat Ebben aan de Graafsedijk in Beers oppervlakteverhardingen had aangelegd zonder de vereiste omgevingsvergunning. Vervolgens heeft het College Ebben erop gewezen dat alsnog de vereiste omgevingsvergunning aangevraagd moest worden. Ebben heeft een omgevingsvergunning aangevraagd en burgemeester en wethouders hebben de omgevingsvergunning verleend.

→ Als de gemeente van oordeel zou zijn geweest dat het hier niet om niet-omkeerbare oppervlakteverhardingen gaat, dus om (wel) omkeerbare oppervlakteverhardingen zoals in de brief van 27 februari 2024 wordt gesteld, dan zou er géén sprake zijn van een vergunningsplicht en had Ebben geen aanzegging hoeven te krijgen! De vergunningsplicht geldt immers alleen voor niet-omkeerbare oppervlakteverhardingen.

→ Als het bedrijf Ebben van opvatting zou zijn geweest dat het hier gaat om omkeerbare oppervlakteverhardingen en dat er dus géén sprake zou zijn van een vergunningsplicht, dan zou Ebben de gemeente wel hebben gewezen op de (vermeende) misvatting aan de kant van de gemeente en zou Ebben de omgevingsvergunning niet hebben aangevraagd.

5. In de hoorzitting van uw Commissie op 20 februari 2024 was de vergunningsplicht even aan de orde in het licht van de bestemmingsplanbepalingen over een “omgevingsvergunning voor het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden” (artikel 4.6 en volgende).

In het bijzonder ging het over:

- het verzetten of vergraven van grond waarbij het maaiveld over meer dan 100 m² wordt gewijzigd of het maaiveld zelf met meer dan 0,20 m wordt gewijzigd, en
- het aanleggen en/of verharderen van wegen of paden, dan wel aanbrenge van andere niet omkeerbare oppervlakteverhardingen groter dan 100 m².

De verhandelingen waren kort, want mevrouw Lucas zei namens burgemeester en wethouders dat voor eenieder helder en duidelijk was en is dat de gemeente het bedrijf Ebben heeft aangezegd om -alsnog- een omgevingsvergunning aan te vragen voor de aangelegde oppervlakteverhardingen; dus dat er in de ogen van de gemeente sprake was en is van een vergunningsplicht.

6. Onze conclusie was toen en nu (andermaal): het betreft hier niet-omkeerbare, oftewel géén omkeerbare oppervlakteverhardingen! En onder de punten 4 en 5 hiervoor wordt uiteengezet dat het College dat ook vindt, of dat in ieder geval aanvankelijk ook vond. We stellen vast dat nergens is verklaard dat burgemeester en wethouders er nú “opeens” anders over zouden denken en waarom. We stellen ook vast dat de verbodsbepaling die aan de orde was onder punt 2 hiervoor, van toepassing is omdat er géén sprake is van omkeerbare oppervlakteverhardingen.

7. Voor de goede orde. De oppervlakteverhardingen waar we het over hebben, bestaan uit twee rijen betonplaten van 200 bij 200 cm en 14 cm dik. Dit zijn zogenoemde stelconplaten. In het geval van de boomkwekerij van Ebben aan de Graafsedijk in Beers, door het College plaatselijk aangeduid met nummer 19, zijn de verhardingen bedoeld als aan- en afvoerroute voor zwaar(!) materieel om de grond te bewerken, om bomen uit te doen, en om de gekweekte producten te vervoeren naar elders op locatie of daarbuiten; op transport naar het bedrijf aan de Beerseweg te Cuijk, de hoofdvestiging van Ebben, of naar de eindbestemming van de bomen. Bij de aanleg van oppervlakteverhardingen met stelconplaten voor zwaar materieel moet, om verzakking te voorkomen, de ondergrond afgegraven worden tot minimaal 40 à 50 cm van de bovenkant peil van de betonplaten. Na het afgraven dient de ondergrond uit een goed verdicht zandpakket van minimaal 30 cm te worden opgebouwd. In het totaal praten we over een werk, een voorziening, van 40 à 50 cm dik. Dan spreken we waarlijk niet over omkeerbare oppervlakteverhardingen.

Samenvattend concluderen wij (in aanvulling op ons bezwaarschrift):

- dat het bedrijf Ebben niet omkeerbare oppervlakteverhardingen heeft aangelegd op het perceel aan de Graafsedijk in Beers, door het College plaatselijk aangeduid met nummer 19;
- dat het ingevolge het vigerende bestemmingsplan verboden is dergelijke oppervlakteverhardingen aan te leggen in gebieden met de gebiedsaanduidingen "overige zone – zoekgebied – evz" en "overige zone – zoekgebied voor behoud en herstel watersystemen";
- dat hiervoor geen omgevingsvergunning verleend had mogen worden.

Hoogachtend,

Theo Wijnhoven, voorzitter

Jan Reijnen, secretaris